

GRADUS (8) *sb m*

-ã- (5), -a- (2); -ã- *SkarŻyw, SarnStat* (2); -a- *SkarJedn*; -ã- : -a- *BielKron* (2 : 1).

sg A grãdus (1). ◊ *I grãdus(e)m* (1). ◊ *pl G grãdus(o)w* (1). ◊ *A grãdusy* (1). ◊ *I grãdusami* (1)
BielKron, grãdusy (1) *SarnStat*. ◊ (*lat.*) *sg A gradum* (1). ◊ *Abl gradu* (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

*Jednostka miary czegoś, część, stopień, szczebel czegoś [gradus – wschod BartBydg; – chód, chódzenie, ście, też wschód, stopnie; sło pień ku dostojności jakiej albo powyszeniu Mącz 147c; – sło pień, postępowanie Calep; krok, kroczenie, stąpanie; krok miara; krok stopa; miejsce względem porządku, godności, poważania; stopień, sło pień; szczebel u drabiny; wstęp do czego, wstępowanie – gradus Cn] (8) : Kopr fwoyski iest ciepły y fuchy/ niedochodząc trzeciego sło pnia ciepłoci, á fuchy między pirwzi^m á między wtorim gradufem *FalZioł* I 7c; bo wyfokość gwiazdy pułnocney w Iłándiey/ którą gwiazdę zową Polus Arcticus/ namniey fie nie zgadza z gradufami podniefienia wyfokości Tileńfkiey *BielKron* 292v, 461; *SarnStat* 600.*

*Szereg: »stopień (a. sło pień) albo (i) gradus« (3): Gorá Taurus w Azyey/ ktorey iest wzdłufz dwádziesięć sło pniow álbo grãdúfow *BielKron* 461; Piotr S. ftopień iáki nád inne mieć muśi/ iefli porządkiem ma być od innych różny. A to nie wlidzbie (bo lidzbá ftopniá y grãdum nie czyni) ále wdołtoieńftwie onym *SkarJedn* 74; *SarnStat* 600.*

a. Rozdział w piśmie, książce (1) : NA obrzydzenie grzechu nieczyłtego/ piłze Ioánnes Klimakus Gradu 15. *SkarŻyw* 442.

Synonimy: sło pień, stopień.